

KLÆDT PÅ TIL JOBBET

Dresscodes varierer kraftigt fra arbejde til arbejde. Mød tre mænd fra tre forskellige brancher med vidt forskellige krav til arbejdstøj, og se, hvad de hver især betaler om året for at klæde sig ordentligt på til jobbet.

JEG GÅR OP I MINE JAKKESÆT

Kristoffer Roland Andreasen veksler mellem seks forskellige jakkesæt. Årligt bliver det til 15.000-18.000 kroner på tøjbudgettet. Men han har også været grænsesøgende i sit valg af tøj i jobbet som advokat, og det er med det samme blevet påtalt i den konservative branche.

DET ER PÅ TIDLIGERE ARBEJDSPLADSER enkelte gange blevet påtalt, at man ikke har syntes, at jeg levede helt op til forventningerne med hensyn til dresscoden. Jeg har aldrig været i tvivl om, hvad der blev forventet af mig, men der, hvor jeg har trådt ved siden af, har for eksempel været i opfattelsen af, hvad der er ok at bære på casual friday. Jeg synes, at en t-shirt kan være lige så fin som en polo, men det har vi ikke været enige om. Jeg kan også godt blive lidt provokeret af, at sejlørsko er ok, men ikke Converse.

EN FREDAG MØDTE JEG OP I SKJORTE, chinos og flaskegrønne sko. Det blev påtalt med det samme. Jeg har nok været grænsesøgende nogle gange, men jeg synes også, at advokatbranchen kan sidde lidt fast i nogle stereotype opfattelser af, hvad der er i orden at bære på arbejde. Det giver selvsagt mening, at man skal have præsenteret tøj på, når man har møder med klienter. Jo større advokatkontor du har, jo mere nødvendigt er det også at have en bestemt dresscode, for med så mange ansatte kommer der hurtigt støj på linjen, hvis folk begynder at tage alt muligt forskelligt på. Så er det lettere at sætte et skema op og sige: 'Det er sådan her, vi gør. Færdig.' Men hvis man bare sidder for sig selv på kontoret en hel dag og arbejder med kontrakter, kan jeg ikke se nogen grund til, at man skal være helt opknappet.

Kristoffer Roland Andreasen er 30 år og arbejder som advokat hos advokatfirmaet Molt Wengel. Han har speciale inden for fast ejendom og entrepriseret og har tidligere arbejdet hos advokatkontorerne Kromann Reumert og Bruun & Hjejle.

PÅ DEN ANDEN SIDE GÅR JEG OP I MINE JAKKESÆT. Jeg går jo rundt i dem i 8-12 timer om dagen, og det ville jeg ikke kunne holde ud, hvis det bare var en helt upersonlig arbejdsuniform. Jeg tager af egen vilje altid jakken på, når jeg går ned i frokoststuen. I mit skab hænger der tre mørkeblå og tre grå jakkesæt i forskellige nuancer, og selv om jeg måske har været grænsesøgende med hensyn til at udfordre dresscoden, kan jeg da også godt gribe mig selv i at tænke: 'Det der det går altså ikke', hvis jeg ser en studentermedhjælper, der render rundt på kontoret i en baseball-kasket.

DRESSCODEN PÅ MIT NUVÆRENDE ARBEJDE er ret afslappet. Da jeg skiftede fra mit tidligere arbejde til det nuværende, fik jeg at vide, at jeg ikke behøver at have slips på hver dag. Når jeg har møder, forsøger jeg at matche klienten. Har jeg for eksempel møder med investeringsbanker eller direktører fra større entreprenørselskaber, har jeg det store antræk på. Men hvis jeg har et møde med en mindre entreprenør eller med håndværkere, lader jeg jakken hænge bag døren og smider måske også slipset. Nogle gange kan det virke decideret distancerende, hvis du sidder helt tilknapet i fuldt jakkesæt. Det handler om at skabe tillid og udstråle seriøsitet, men det handler også om at møde folk i øjenhøjde.

JEG HAVDE PÅ ET TIDSPUNKT ET MØDE med en ny klient fra et mellemstort entreprenørfirma, der kom ind og var meget ligetil og åben. Han havde sin vvs'er med, der sad i sit arbejdstøj, og jeg kunne med det samme fornemme, at det var for meget, at jeg sad der i jakkesæt med slips, jakke og det hele. Det havde nok givet en helt anden dynamik, hvis bare jeg havde smidt slipset. Jeg har sidenhen fået et godt arbejdsforhold til det omtalte firma, men dit tøj spiller en stor rolle i klientens førstehåndssindtryk af dig, og det bør man selvfølgelig være opmærksom på.

JEG BRUGER ALDRIG MINE JAKKER OG SKJORTER i fritiden, selv om jeg bare kunne smide en t-shirt under jakken, hvis jeg skulle ud. Jeg cykler til og fra arbejde, så mine jakkesæt har altid hængt på kontoret, for de er ikke særligt praktiske at cykle i, og de ville langt hurtigere blive slidt, hvis jeg gjorde det. Derfor vil mine jakkesæt altid være en uniform, selvom jeg går op i at have pæne sæt på. Det er rart at smide dem efter en lang dags arbejde. Så er jeg den almindelige Kristoffer i cowboybukser og t-shirt igen. →

FORSVARET BESTEMMER TØJETS DETALJER

Richard Engelholm kan veksle mellem seks forskellige uniformer til bestemte lejligheder. På trods af det strikse regelsæt har han dog også prøvet at blive buhet ud af kollegaer på grund af sin påklædning, som han bruger 10.000 kroner på om året.

INDEN FOR FORSVARET EKSISTERER DER et tykt reglement for, hvordan du må gå klædt. Det hedder UBH – uniformsbestemmelser for Hæren – og det bestemmer helt ned i detaljen, hvordan dine bukser skal opsmøges, hvordan dine medaljer skal sidde, og hvilken farve undertrøje du må bære under din skjorte. Det handler ikke kun om disciplin og orden, du overtræder simpelthen en række krigskonventioner, hvis du for eksempel ikke har nationalitetsafmærkning og militære distinktioner på din yderpåkledning, eller hvis du tager en amerikansk uniform på, fordi du lige synes, at den er fed. De ting, vi gør som soldater, er så ekstraordinære, at der ikke er nogen, der kan gøre det alene. Vi er nødt til at gøre det sammen som et korps, og derfor bærer vi uniform.

JEG HAR I ALT SEKS UNIFORMER, som bliver brugt til forskellige lejligheder: En tjenesteuniform, der bliver brugt på kasernen, en kampuniform i camouflagen til felten, en blå vagtuniform og en rød gallauniform til når vi går vagt ved de kongelige slotte og palæer, en mørkegrøn M69-uniform, der ligner et jakkesæt og tit ses i mediernes, når militærpersoner udtaler sig, og en civil indkøbt selskabsuniform, der ligner en helt almindelig smoking, men som bærer mine militære kendetegn – distinktioner, faldskærmsvinge og regimentsmærke – og som jeg bruger, hvis jeg for eksempel skal til et bryllup.

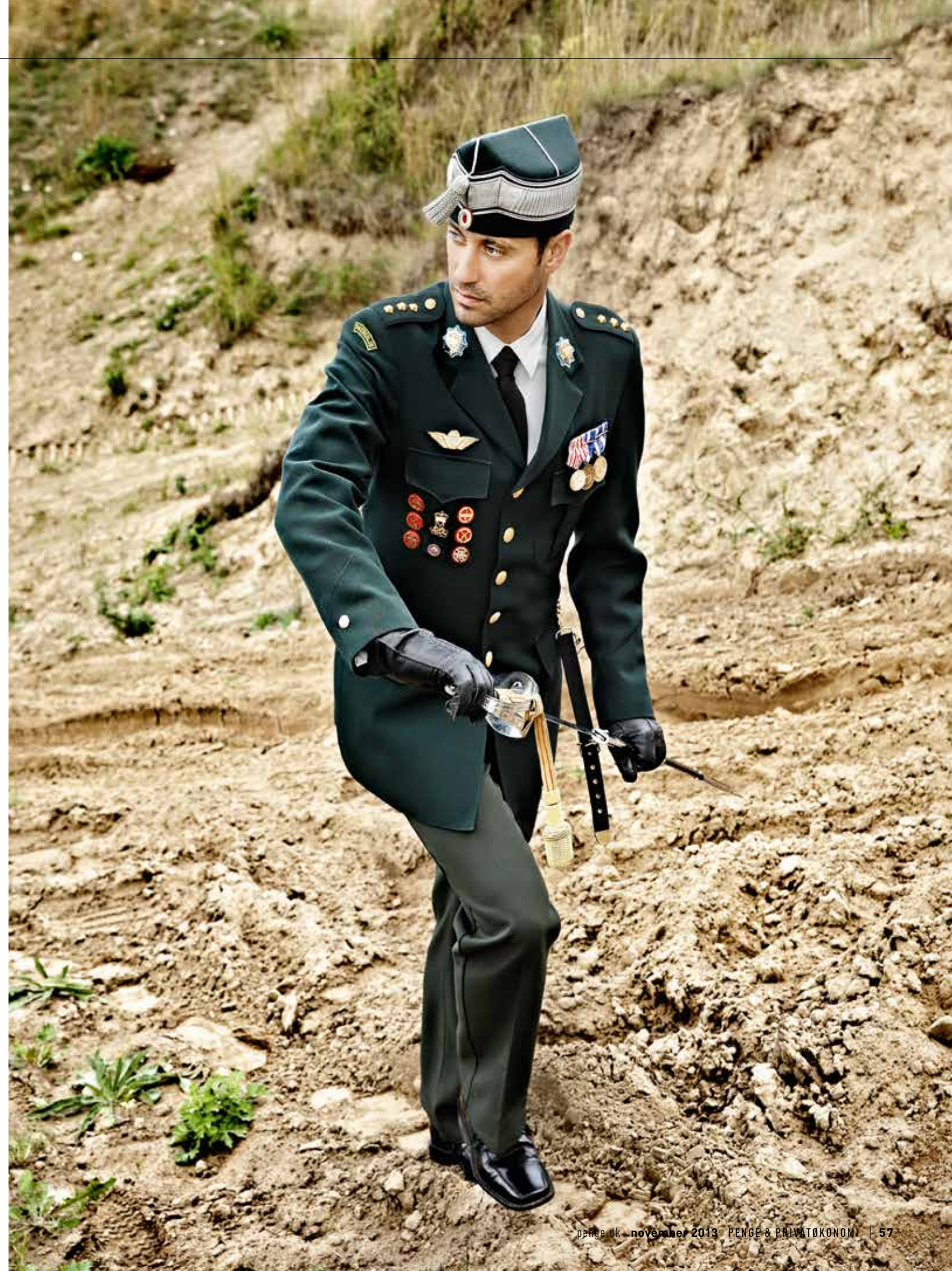
TIL EN JULEFROKOST I LØJTNANTSFORENINGEN oplevede jeg at træde helt ved siden af. Der var kun premierløjtnanter og kaptajner til stede, og som alle andre bar jeg pæne sko, skjorte og blazer. Men i stedet for dressbukser havde jeg mørke jeans på. Under middagen rejser formanden sig op, slår på glasset og

siger, at om fem minutter vil premierløjtnant Engelholm holde et lille foredrag om, hvorfor han har valgt at tage cowboybukser på denne aften. Så efter fem minutter holdt jeg en tale, hvori jeg måtte konstatere, at selv om jeg havde jeans på, var min påklædning både dyrere og mere moderne end alle de andre tilstedeværendes. Der blev buhet og grin, og det hele blev gjort med et glimt i øjet. Men jeg mødte aldrig op i jeans igen.

DET TØJ, FORSVARET INDKØBER, skal passe til Hæren, Flyvevåbnet og Søværnet, til folk på kontor og i krig, til den lille pige på 150 centimeter, den store garder på over to meter, til den tykke overkonstabel samt den toprømmede jægersoldat. Når feltet er så bredt, kan man simpelthen ikke forvente, at det sidder spot on på alle. Så Forsvaret tillader, at man selv køber udrustning, så længe det holder sig inden for uniformssystemerne. Jeg har købt bunker af svedtransporterende undertøj, bukser, jakker, støvler, handsker og trøjer. Bare på beskyttelsesbriller har jeg nok brugt de første 3.000-5.000 kroner i tidens løb. Da jeg blev udnævnt til officer, købte jeg laksko og selskabsuniform, hvilket løb op i små 10.000 kroner, og det er cirka det samme beløb, jeg har brugt på tøj og udstyr hvert år siden da.

VETERANER, DER HAR VÆRET UDSENDT, ser tit stort på påklædningsbestemmelserne. Når de kommer hjem fra Afghanistan, ligner de ofte en milit. De har alt muligt gak og gøjl på – en kasket i stedet for en baret, olivengrønne jakker i stedet for camouflajakker osv. Problemet er, at de tit har tjent ved den samme enhed i mange år, mens deres befalingsmænd ofte bliver udskiftet, fordi de er tvunget ind i et karriereforløb. Derfor er det rigtig svært for en ny officer at stille sig op foran en sammentømret enhed på 150 mand, der har været i krig sammen og sige: 'Hvad fanden sker der her? I ligner en røverbande!' Han ville tabe enheden på jorden med det samme. Du skal starte med at stikke fingeren i jorden og blive respekteret som leder, og derefter kan du langsomt begynde at rette op på de her ting.

Richard Engelholm er 32 år og kaptajn ved Den Kongelige Livgarde. Han har blandt andet tjent ved Gardehusarregimentet på Bornholm og har været udsendt tre gange – først som panserinfanterigrupperfører i Kosovo, siden som henholdsvis spejderdelingsfører og næstkommanderende for et infanterikompani i Afghanistan på hold 2 og 10. →

HVAD SIGER SKATTEREGLERNE?

Hvis du har fri uniform eller får udleveret arbejdstøj af dit job, skal du ikke betale skat af det. Men kravet er, at tøjet er passende til dit arbejde, og at dit arbejde medfører tilsmudsning eller et betydeligt slid på tøjet. Hvis din arbejdsplads giver dig en godtgørelse eller et tilskud til en uniform, skal der betales A-skat og bidrag af godtgørelsen.

Hvis din arbejdsgiver giver dig almindeligt tøj, skal det beskattes, medmindre det falder under bagatelgrænsen på 1.000 kroner. Værdien af det tøj, du får udleveret, skal du anføre som B-indkomst på din selvangivelse.

VI HAR EN MEGET FRI DRESSCODE

På **Frederick-Sebastian Krauses** job i en pr- og kommunikationsvirksomhed kan han både komme i jakkesæt eller i shorts. Her er vide rammer for stilen. Men selv det afslappede look skal være velovervejnet, og derfor bruger han 2.000-3.000 kroner på garderoben om måneden.

FORDI JEG ARBEJDER med livsstilsprodukter, er det vigtigt, at jeg er bevidst om, hvad jeg bærer på arbejde. Det behøver langt fra at være jakkesæt hver dag – det kan sagtens være skjorte og jeans eller et par shorts, hvis det er varmt. Men jeg skal altid gøre mig en forestilling om, hvad jeg signalerer med det, jeg tager på.

HVIS JEG HAR MØDER med virksomheder, der henvender sig til unge, har jeg måske et par jeans, en skovmandsskjorte og lædersko på. Og hvis jeg har møder med lidt mere konservative virksomheder, tager jeg måske en blazer og et slips på. Men jeg vil stadig tage et par jeans på eller måske nogle sneakers i en særlig farve, selv om jeg har dele af et jakkesæt på. Folk vil gerne se, at du kan finde ud af at klæde dig på, men at du samtidig signalerer lidt kreativitet. Jeg er jo i den kreative branche, og så nytter det ikke noget at stille op i fuldt jakkesæt med nylakerede sorte sko og ligne en bedemand.

DER ER EN MEGET FRI DRESSCODE på min arbejdsplads, men det er alligevel frihed under ansvar. Vi er 15 medarbejdere på vores danske kontor, og der er aldrig nogen herinde, der bare har trukket en hætte-trøje over hovedet og smidt et par slidte sko på. Det hører næsten med til det, vi laver, at vi kan lide at

shoppe og have lækre ting på, og det bliver også forventet af os af vores kunder. Derudover er jeg den eneste mand på kontoret, og det gør i sig selv, at jeg er nødt til at oppe mig lidt.

DU BLIVER NØDT TIL AT SKIFTE TØJ forholdsvis ofte i min branche, for vi skal til en vis grad følge moden. Det kræver lidt personlig omskiftelighed, og du skal vide, hvad de seneste trends er, og hvilke farver der er oppe i tiden. I modsætning til mere konservative brancher kan vi ikke gå i det samme slags tøj år efter år. Det betyder, at jeg nok bruger 2.000-3.000 kroner om måneden på tøj. Det tog mig et stykke tid, før jeg faldt for skinny jeans, men jeg fandt til sidst ud af, at de fungerede meget godt. Til gengæld håber jeg, at moden aldrig ændrer sig, så man igen skal gå i kæmpestore jakkesæt, som man gjorde i 90'erne. Hvis det sker, vil jeg nok helt droppe jakkesættene.

VI HAR ALT FRA CARLSBERG, Royal Copenhagen og Gucci til Samsonite og Ecco som kunder, og når jeg mødes med en ny kunde, bruger jeg altid lidt ekstra tid til at researche på, hvordan de går klædt i deres virksomhed. Det kan være gennem Facebook, LinkedIn eller billeder på nettet. Jeg har aldrig prøvet at være decideret underdressed til et møde, for jeg tager hellere lidt pænere tøj på, end jeg måske egentlig behøver. Det er nemmere og mere naturligt lige diskret at smide jakken eller rulle ærmerne op under et møde end at tage noget på. Hellere være lidt overdressed, når du møder kunden og gør det første indtryk på dem end at give dem et indtryk af, at du er kommet for hurtigt ud ad døren hjemmefra.

JEG HAR SYV JAKKESÆT i min garderobe, og det er alt lige fra et traditionelt jakkesæt i tweed til et midnatsblåt jakkesæt med sort revers, som jeg kan bruge til fest, eller hvis vi har en aftenevent med vores kunder og udvalgte medier. Det er en garderobe, jeg har oparbejdet med årene, og nu har jeg mulighed for at dresse mig op og ned i et antal af variationer, hvor jeg eksempelvis kan bære farverige slips, skjorter eller lommeklude til de mere klassiske jakkesæt og på den måde bløde det hele lidt op.

JEG PLEJER AT SKIFTE TØJ, når jeg kommer hjem, men det er mest for at hoppe over i noget, jeg ikke har siddet og svedt i en hel dag. Der er ikke noget skarpt skel mellem mit arbejdstøj og mit private tøj. Jeg har faktisk ikke noget tøj, jeg udelukkende bruger på arbejde. Det tøj, jeg køber, skal jo også afspejle min livsstil og personlighed, og jeg kan vælge at tage en jakke eller et par bukser på fra et bestemt jakkesæt og matche det med et par farverige Converse-sko, som jeg selv har designet på nettet gennem skofabrikantens amerikanske hjemmeside. Det giver sættet det kreative twist, der skal til. ■

Frederick-Sebastian Krause er 31 år og arbejder som account manager i pr- og kommunikationsbureauet House of Communication. Han har læst international marketing & management på CBS og har tidligere arbejdet hos mediebyrået OMD samt Hill & Knowlton.